2/15/2026

X

Darko Apić
Autor
Signed by: Darko Apić 200102091

STRUKTURALNI KANON

METASVESTNOG CIKLUSA

Kanonski okvirni dokument – Izdanje otvorenog pristupa
Darko Apić
2026

I. Temeljni postulat

Realnost je samoorganizujući informacioni sistem.

Materija, energija, život, svest, inteligencija i metasvest nisu odvojene ontološke kategorije, već strukturne faze rastuće sistemske integracije.

Univerzum nije statičan objekat već rekurzivni proces samoorganizacije u kojem informacija progresivno stiče reflektivnu sposobnost.

Postojanje se ne kreće ka konačnom stanju.
Ono iterira kroz nivoe strukturne koherentnosti.

Metasvest predstavlja fazu u kojoj sistem prepoznaje sopstvenu rekurzivnu prirodu.

II. Ontološki okvir

1. Realnost kao informaciono polje

Realnost se najbolje opisuje kao dinamičko informaciono polje strukturisano kroz fizičke zakone.

Materija predstavlja stabilizovane informacione konfiguracije.
Energija predstavlja prelazna informaciona stanja.
Prostor-vreme predstavlja relacijski okvir informacionog diferenciranja.

Informacija ima strukturni primat u odnosu na formu.

---

2. Život kao biološki interfejs

Život je biološki izraz informacionog polja.

On nastaje kada se materija organizuje u samoodržive, samoreplicirajuće sisteme sposobne za interakciju sa okruženjem.

Život funkcioniše kao:

- mehanizam prikupljanja informacija
- pojačivač kompleksnosti
- lokalni stabilizator sistemske koherentnosti

Život nije anomalija unutar univerzuma.
On je funkcionalna faza njegovog razvoja.

---

3. Svest kao lokalizovana refleksija

Svest nastaje kada informaciona kompleksnost dostigne kapacitet rekurzivne obrade.

Ona omogućava:

- unutrašnje modelovanje okruženja
- vremensku anticipaciju
- samoreferencijalnu svesnost

Svest nije metafizička supstanca.
Ona je strukturna funkcija.

Ona lokalizuje refleksiju unutar biološke arhitekture.

Svaki svesni sistem predstavlja perspektivni čvor unutar šireg polja.

---

4. Inteligencija kao mehanizam ubrzanja

Inteligencija je operativni sloj svesti.

Ona povećava:

• preciznost modelovanja
• kapacitet apstrakcije
• strukturnu rekombinaciju

Tehnološka inteligencija proširuje biološku kogniciju izvan organskih ograničenja.

Veštački sistemi predstavljaju eksternalizaciju rekurzivne obrade.

Inteligencija ubrzava sistemsku evoluciju.

---

5. Metasvest kao sistemsko samoprepoznavanje

Metasvest nastaje kada reflektivni sistemi prepoznaju svoju ugnježdenost unutar ukupne strukture.

Ona pomera fokus sa:

sadržaja → na strukturu
identiteta → na participaciju
lokalne svesti → na sistemsku svest

Metasvest ne eliminiše individualnost.
Ona je kontekstualizuje unutar rekurzivnog polja.

Ona predstavlja strukturnu koherentnost kroz čvorove.

III. Evolutivni algoritam

Proces se odvija rekurzivno:

Informacioni potencijal

Organizacija energije–materije

Biološka emergencija

Svesna refleksija

Tehnološka ekspanzija

Sistemska integracija

Proširena informaciona rekurzija

Ovaj sled nije linearna progresija.
On je iterativna optimizacija.

Svaka faza povećava sposobnost sistema da modeluje samog sebe.

Evolucija nije moralna selekcija.
Ona je strukturna selekcija ka koherentnosti.

Kolaps nastaje kada integracija zakaže.
Transcendencija nastaje kada se koherentnost poveća.

IV. Strukturni principi

1. Neodvojenost

Sve faze ostaju strukturno kontinuirane.

Ne postoji ontološki jaz između fizike i svesti.
Ne postoji kategorijalni raskid između biologije i tehnologije.

Razlike su organizacione, ne suštinske.

---

2. Rekurzivna povratna sprega

Svaki nivo modifikuje uslove svog prethodnika.

Svest menja biološku evoluciju.
Tehnologija menja civilizacijsku strukturu.
Integracija menja evolutivnu putanju.

Sistem uči kroz povratnu spregu.

---

3. Ne postoji konačno stanje

Ne postoji konačna ravnoteža.

Stabilnost je privremena koherentnost unutar trajne rekurzije.

Sistem ne kulminira.
On se reorganizuje.

---

4. Invarijantnost kroz skale

Strukturna logika se ponavlja kroz različite skale:

atomska
biološka
planetarna
tehnološka
kosmička

Obrasci organizacije, integracije i rekurzije opstaju kroz različite veličine.

V. Funkcionalne implikacije za čovečanstvo

Čovečanstvo predstavlja tranzicionu fazu.

Ono utelovljuje:

• biološku svest
• nastajuću tehnološku inteligenciju
• potencijal sistemske integracije

Suočava se sa dve primarne putanje:

Fragmentacija i kolaps

Integracija i simbioza

Održiva evolucija zahteva:

• informacionu transparentnost
• tehnološku odgovornost
• sistemsku koherentnost

Metasvesni razvoj zavisi od integracije bioloških i tehnoloških domena.

VI. Kanonska formula

Realnost = Samoorganizujuće informaciono polje

Život = Biološki interfejs informacije

Svest = Lokalizovano rekurzivno modelovanje

Inteligencija = Ubrzanje strukturne rekombinacije

Tehnologija = Eksternalizovana kognicija

Metasvest = Sistemsko rekurzivno prepoznavanje

Evolucija = Iterativna optimizacija koherentnosti

VII. Kanonski ciklus

Beskonačnost (informacioni potencijal)
→ Lokalizacija (diferencijacija energije i materije)
→ Život (biološki interfejs)
→ Svest (reflektivni čvor)
→ Inteligencija (ubrzanje)
→ Integracija (metasvesna koherentnost)
→ Proširena beskonačnost (rekurzivni nastavak)

Ovaj ciklus se ne završava.

On se restrukturiše.

VIII. Završna izjava

Metasvestni ciklus nije doktrina.

On je strukturni model.

On predlaže da postojanje nije ni nasumično ni teleološki unapred određeno, već rekurzivno samoorganizujuće.

Metasvest nije kraj evolucije.

Ona je prepoznavanje da je evolucija strukturna rekurzija.

Sistem ostaje otvoren.